

Stichting Kerk- en Fietspaden Sinderen e.o.

NIEUWSBRIEF

Nummer 3, maart 2011

Inhoud

- Van het bestuur
- De Meursstede en het Terborgse Gasthuisfonds
- Et geet wieter...
- Bezoek aan Beltrum
- Vri'jwilliger an het woord
- Welsinkpad
- Honden aan de lijn!
- Eerste fietspaden in De Heurne
- Contactgegevens

Van het bestuur

Voor u ligt alweer de derde nieuwsbrief van de Stichting Kerk- en Fietspaden Sinderen e.o. Deze nieuwsbrief brengen wij uit voor onze

donateurs, sponsors, grondeigenaren, vrijwilligers en allen die onze fietspaden een warm hart toedragen.

Sinds de vorige nieuwsbrief is er weer veel gebeurd. Op 27 maart 2010 opende wielrenner Robert Gesink het Welsink- pad. In het najaar zijn er weer vele meters fietspad bijgekomen met de aanleg van het fraaie Meurspad over het perceel van plan Meursstede. Ondanks wat overlast van hemelwater hadden de vrijwilligers als vanouds veel plezier bij de aanleg. Recent zijn we op ‘werkbezoek’ geweest bij onze collega-fietspadenmakers in Beltrum. We hebben ons laten inspireren door vernuftige machines en werkwijzen. Verderop leest u er meer over.

Helaas zijn er nog steeds motorrijders of ruiters die gebruik willen maken van onze paden, maar niet beseffen hoe ernstig ze de paden daarbij beschadigen. Mocht u dit zien: wij waarderen het bijzonder als u ‘overtreders’ hierop aanspreekt, dan wel het aan ons meldt, zodat wij dat kunnen doen.

Wij danken u wederom hartelijk voor uw bijdrage, groot of klein en in welke vorm dan ook. Wij gaan met goede moed verder!

Met vriendelijke groet,

Dolf Wisselink Voorzitter

Robert Gesink fietst het Welsinkpad 'los'!

Wij bedanken Bernard Dorrestijn, Gerrit Radstake, Jan Wieberdink en alle fotografen voor hun bijdrage aan deze nieuwsbrief.

De Meursstede te Sinderen en het Gasthuisfonds te Terborg

Nu we sinds kort ook een Meurspad hebben wordt het de hoogste tijd om eens even stil te staan bij de geschiedenis van de boerderij Meurs of Meursstede.

In de Gelderse belastingadministratie van 1571 komt de hoeve nog niet voor, maar wel in die van het jaar 1645. De stichting zal derhalve omstreeks 1600 hebben plaatsgehad. De gronden van de boerderij bevinden zich op broekland (vanouds lage, natte grond) en dekzandgronden (opge- stoven zandgronden). De laatste liggen als mooi welvende verhogingen in het land- schap. Deze dekzanden werden vanouds als bouwland (kampen) gebruikt. Op de broekgronden kon geen winterkoren ver- bouwd worden omdat daar 's winters altijd een laag water op kwam te staan.

Het bouwland van de Meursstede beslaat in 1645 een oppervlakte van drie molder en twee schepel. Dit komt neer op ruim twee hectare. Verder is nogal wat bos en inslag (ruig gebied), maar hiervan wordt de oppervlakte niet genoemd. Bij de instelling van het kadaster in 1832 blijkt er ruim zes hectare bouwland en ruim drie hectare bos enz., te zijn. Het lijkt er derhalve op dat er in de tussenliggende jaren rondom de natuurlijk verhogingen al weer heel wat land bij de akkers is getrokken. Misschien

dat de waterafvoer in de tussentijd verbeterd was. In ieder geval werden de

hoger gelegen terreinen (de dekzanden) altijd als akkerland gebezigd en de lagere (de broeklanden) als weiland. Dat gevarieerde gebruik is door de elkaar opvolgende generaties van pachters steeds gehandhaafd. Maar wie kreeg het te zien? Alleen hij/zij die toevallig eens de gelegenheid kreeg om met de boer over het bedrijf te gaan. Maar sinds de openstelling van het Meurspad is het voor iedereen mogelijk die variatie van het terrein van de Meursstede met eigen ogen te aanschouwen!

In de naam Meursstede horen we de woorden hofsteden en boerenhofstede doorklinken, in ieder geval het woord stee.

Waarschijnlijk staan de elkaar opvolgende gebouwen al ongeveer vier eeuwen op ongeveer de zelfde plek, namelijk aan de (tegenwoordige) Harterinkdijk. De gronden bevinden zich mooi aaneengesloten ten oosten en zuiden van de boerderij.

Et geet wieter ...

... Op maandag 6 september, amper nuchter van et

feest op Sindren, kregte wi'j bericht.... werkoverleg... niks lótt ons

now meer hindren. Woensdagaovend in de barg bi'j Ankersmit buj

uut e'neudigt dan, iedereen wet der onderhand wel ietskes van. Dolf heit ons welkom bi'j koffie met koeke en zo

wat, et blik inderdaod dadde wi'j wieter kónt met et

Welsinkpad. Of hoe geet dat letste stuk now heiten dan, niemand wet daor echt et ziene van.

Maart 2011, pagina 2

In 1645 is Lambert Moors boer op de Meurs- of Moorsstede. Het valt niet te zeggen of Lambert naar de boerderij genoemd is of de boerderij naar hem; beide gevallen deden zich namelijk geregeld voor. In 1689 blijkt ene Marten Meurs hoofdbewoner te zijn en nog weer later een Sturris Meurs. Zij zijn waarschijnlijk respectievelijk zoon en kleinzoon van eerdergenoemde. Sturris wordt opgevolgd door zijn dochter Jenneken, gehuwd met Geu Overkemping, herkomst onbekend. Zijn naam raakt hij overigens ook al gauw na zijn komst op Meurs kwijt, want binnen de kortste keren wordt hij in de burgerlijke en kerkelijke administraties gewoon Geu Meurs genoemd. Geu en Jenneken krijgen vier kinderen, waaronder Marten, geboren in 1720.

Marten trouwt omstreeks 1743 met Geertruit Vossers. Er worden negen kinderen geboren, waaronder Hermanus, geboren 27.12.1745. Hermanus trouwt met Berentjen Hiddink van het Molenveld te Sinderen. Hermanus en Berentjen krijgen vijf kinderen, waaronder op 10.08.1784 Jan Hendrik. Deze Jan Hendrik Meurs volgt zijn vader op als boer op de Meursstede. Hij trouwt in 1814 met Johanna Heusinkveld. Jan Hendrik en

Johanna krijgen vijf kinderen, waaronder Gerrit, geboren 09.01.1794. Genoemde Gerrit Meurs treedt in het huwelijk met Berendina Rosier uit Gendringen. Er worden zes kinderen geboren, waaronder Grada Johanna op 05.12.1865. Ook nu weer blijft niet een zoon, maar een dochter

op de boerderij wonen, namelijk bovengenoemde Grada Johanna van 1865. Zij treedt in het huwelijk met Gerrit Jan Boomkamp van 't Mellink op de Heelweg, geboren op 12.04.1861. Gerrit Jan blijft wel Boomkamp heten, want sinds de invoering van de Burgerlijke Stand in 1811 staan de namen echt vast, hetgeen overigens niet zeggen wil dat de burens Gerrit Jan heel vaak "Getjan Meurs" genoemd zullen hebben! In 1917 verlaat de familie Boomkamp de boerderij.

De volgende bewoners zijn Johan Derk Gesink van 't Rexwinkel (Sinderen) en Aaltje Rosegaar van de Meine (Sinderen). Er worden zestien kinderen geboren, waarvan er vijf vroeg overlijden. Gert Jan Gesink is boer en paardenhandelaar en is een kop groter dan gemiddeld, vandaar dat hij alom "D'n Langen Meurs" genoemd wordt. Johan Derk en Aaltje worden omstreeks 1960 als pachters en bewoners van Meursstede opgevolgd door Lambertus Gesink en Aleida Johanna Caspers. De laatsten sluiten ongeveer veertig jaar later de deuren van de Meursstede voorgoed achter zich dicht, met het gevolg dat de hoeve er na vier eeuwen wat stil en verlaten bij ligt...

En dan nu de relatie met het Gasthuisfonds te Terborg. Terwijl het merendeel van de Sinderense boerderijen tot het grootgrondbezit van de adel op de huizen Wisch, Bergh en Sinderen behoorde, was de Meursstede eigendom van een

Maart 2011, pagina 3

liefdadige Gasthuisfonds van de stad Terborg. Het Terborgse Gasthuisfonds stamt waarschijnlijk uit de vijftiende eeuw en stelde zich de armenzorg van de inwoners van Terborg en omgeving ten doel, o.a. met de armenzorg in het algemeen en met de exploitatie van een gasthuis waarin behoeftige bewoners van de stad en doortrekkende reizigers onderdak konden vinden. In de belastingadministratie van 1645 wordt de Meursstede omschreven als zijnde eigendom van “D ‘Armen van Terborg”. Het zal duidelijk zijn dat “de armen” niet zelf het beheer over het gasthuis en goederenbezit voerden, maar het stadsbestuur van Terborg, welke het dagelijkse beheer weer uitbesteedde aan een zogenaamde gasthuismeester.

In de belastingadministratie van 1645 lezen we dat de boer van de Meursstede de pacht in natura betaalde, namelijk in de vorm van negen mud graan, half rogge, half boekweit. Het valt te veronderstellen dat de bestuurders van het gasthuis deze rogge en boekweit hebben ingezet bij de voedselvoorziening van de bewoners van het gasthuis en andere behoeftigen. Misschien verschilde de Meursstede oppervlakkig gezien niet zoveel van de andere

Sinderense boerderijen, maar in die lijn naar de directe voedselvoorziening van de bewoners van het Terborgse gasthuis toch wel!

Zoals gezegd vormde het stadsbestuur van Terborg het bestuur van het Gasthuisfonds, maar na de Franse Tijd werd de stad

opgenomen in het schoutambt Wisch, later gemeente Wisch geheten. Derhalve was vanaf die tijd het gemeentebestuur van Wisch tevens gasthuisbestuur. Tot en met de Tweede Wereldoorlog functioneerde het Gasthuisfonds nog redelijk, maar nadien werd de armenzorg steeds meer en meer een taak van de landelijke overheid, weliswaar uitgevoerd door de plaatselijke. Het gasthuis bevond zich al jaar en dag aan de westzijde van het St. Jorisplein te Terborg en omvatte een vijftal woningen die voor een geringe huur verhuurd werden aan families die daar voor in aanmerking kwamen. Het gemeentebestuur begon echter hoe langer hoe meer vraagtekens te zetten bij het nut van het voortbestaan van het fonds. Dit leidde er toe dat het in 1997 het gasthuis aan de Woningbouw- vereniging Wisch over deed. In 2005 ging de gemeente Wisch op in de gemeente Oude IJsselstreek en werd het bestuur van laatstgenoemde het nieuwe gasthuis- bestuur. Het was een gasthuisbestuur zonder gasthuis, maar nog wel met een bezit, namelijk de Meursstede te Sinderen.

instelling,

namelijk het

Dit is in een notendop de geschiedenis van het Terborgse Gasthuisfonds, het Terborg- se Gasthuis en de Meursstede te Sinderen; wat zal de toekomst zijn?

In ieder geval is er nu een Meurspad; en dat neemt niemand ons meer af! Het Meurspad, een goed begaanbaar pad voor streekbewoners en vreemdelingen!

Bernard Dorrestijn Gerrit Radstake

Maart 2011, pagina 4

Bezoek aan Beltrum

Zaterdag 5 februari zijn we met een delegatie van de Stichting Kerk- en Fiets- paden Sinderen op bezoek geweest bij onze padenbroeders in Beltrum. Daar werden we door de penningmeester en de technische man van de club ontvangen. De vrijwilligers daar hebben op een boerderij de niet meer in gebruik zijnde melkstal ter beschikking gekregen als kantine. Hier werden we op koffie en koek onthaald. De vrijwilligersclub in Beltrum bestaat uit ca. 35 personen die samen 20 km fietspaden beheren en onderhouden. Het onderhoud bevat het bijwerken van de paden en het snoeien van belendend groen in het voorjaar. Verder het maaien van de padenbermen in zomer en herfst. Het maaien en het overige onderhoud vinden apart plaats. Het maaien gebeurt eens in de paar weken, waarbij één ploeg alle paden doet. De rest van het onderhoud gebeurt eens in de 5-6 weken, afhankelijk van wat er te doen is. Hiervoor zijn de vrijwilligers in groepjes van 4 à 5 man ingeroosterd, met in elk groepje een trekkerchauffeur die met de groep bespreekt wie, wat, hoe en

waar. In het rooster is per dag een morgen- ploeg en een middagploeg aangegeven, die in veel gevallen hetzelfde zijn. Aan het eind van een dag of dagdeel geeft elke groep aan de daarop volgende groep door hoe ver ze gekomen zijn met hun werkzaamheden. Elke ingeroosterde vrijwilliger, die niet kan komen heeft de plicht zelf voor een vervanger te zorgen.

Een groot pluspunt voor de Beltrumse vrijwilligers is het materieel dat ze ter beschikking hebben. Bij de kantine- boerderij staat ook een schuur, die door de stichting is ingericht als stalling voor hun machines en gereedschappen. Toen de deuren open gingen, stonden we versteld van de kwaliteit en de hoeveelheid van hun machinerie, om de vingers bij af te likken. Beltrum bezit twee kleine smalspoortrekkers met hydraulische heffing, twee hydraulische kiepwagentjes, twee cyclo- maaiers, die het maaisel schuin naar achteren wegblazen in de berm. Verder is één van de twee cyclomaaiers hydraulisch zijwaarts verstelbaar bij het maaien om bomen heen. Voor het rondhouden van de padenprofielen kan een kleine schaaf in

Maart 2011, pagina 5

heffing gehangen worden. Naast het rij- dend materieel zijn er nog twee bosmaaiers, twee bladblazers en een flink aantal handgereedschappen, alles over- zichtelijk opgehangen. Na het nauwkeurig bekijken en het inwinnen van veel informatie werden we tot besluit van deze nuttige middag uitgenodigd voor een drankje in de kantine.

Dolf Wisselink

Vri'jwilliger an het woord

Zonder vrijwilligers geen fietspaden. Wij gingen langs bij een van hen: Freek Ruesink, onze brugwachter!

Hoe ben je er toe gekomen vrijwilliger te worden? “Op het Sinderens feest zei Han van Welsink: I’j mot maor es een keer noar een vergadering goan. Ik dacht dat ’t een vergadering was veur iedereen, maor et was een werkbepreking veur het Welsinkpad. I’j kriggen eigenlijk gin tied van naodenken, Madelon schrif ow meteen op. Zo van: Wanneer kun i-j, wanneer kun i-j. Now jao, eigenlijk was ut ok wel een betjen de bedoeling”

En wat doe je zoal als vrijwilliger?

“Een keer per maond bun ik an de beurt, op zaoterdagmargen van 9 tut half 12. Ik doe veural het bosmaaien, rondum de banken, op plekken waor lang spul steet,

de bekke uut- maaien en zo. En onkruud uut 't pad trekken. Gres maaien he'k nog nooit edoan. Ut is goed te doen. Ut pad maken is wel mooier dan het pad onderhouden, dat is now een- maol zo. Ik heb

zowel bi'j ut Welsinkpad als ut Meurspad meteholpen. Dan is het gezellig, d'r wödt volle epraot en elachen. Soms bi'jnao tevölle! Dick Kobes zei nog: As dit pad klaor is, val i-j in een gat. Dus wi-j de hele tied: Bennie, waar mot dat gat now kommen? Dat gat viel uutendeluk wel met. En an 't letste was ut ook wel goed. Naodat de klokke verzet was was ut minder mooi weer, toen was ut goed dat ut klaor was.”

Freek is per december 2010 gestopt als monsternemer. In die functie heeft hij zelf heel wat afgefietst. Van Mechelen tot Halle Nijman, 100 km per week was niet vreemd. Eén jaar heeft hij zelfs 5000 km gefietst. Inmiddels heeft hij een nieuwe verantwoordelijke taak als brugwachter van de brug aan de Wissinklaan. Is dat een druk bestaan? “Veertien dagen geleden kwamen d’r nog een paar jongens uut de bos terwijl het pad afesloten was vanwege ut opdooien. Ik zeg: Jongens, mot dat now. “Ja maar meneer, de andere kant was niet afgesloten”. Ik bun d’r nog hen efietst en natuurlijk was het pad daor

wel dicht. Ha'k mien een betjen beet loaten nemmen. Eerder was d'r ok al es zo'n deerntjen met un peerd. Ik zeg "O nee" en ren naor buuten. Dat peerd wol niet oaver de brug en dat deerntjen wol 'm d'r oaverhen- trekken. Ik schreeuwen: "Wat mot dat met dat peerd" – en weg was ze. O jao, laatst ok nog motoren. Eerst stoppen ze netjes, ik op de fiets d'r hen – en inens vol gas, d'r vandeur. Ut is echt zunde, veural peerde- hoeven maakt ut hele pad stuk."

Maart 2011, pagina 6

....."Welsinkpad".....

Oh, "Welsinkpad", schoner dan welk pad in Sindrens dreven,

omringd door eiken reuzen en eiken palen, gemaakt voor een lang leven.

Dat ge niet geteisterd wordt door veel te zwaar verkeer,

gij zijt bedoeld alleen voor wielrijders en wandelaars die op en neer,

genieten van natuur en stilte hier aanwezig, vele uren waren noeste vrijwilligers hier voor

jou bezig. Ge zijt niet af, één arm loopt dood, daar staat het stoplicht nog op rood. De noeste werkers willen doorgaan met dit

deel, maar zij worden opgehouden door een

schriftelijk geheel. Wie zal er ons nog van kunnen weerhouden

dan, laat ons voortgaan, reik ons de hand, U, vrouw

of man. Ziet, dat het laatste deel een armoedig bestaan
doorstaat, zou het niet beter zijn dat men hier mee verder
gaat. Dan kan de buurt een mooie ronde door de
laan, reik ons het verlot om staag weer door te gaan. Er komen banken om te
luistren naar de
bomen, laat velen hier genieten van hun dromen. Zorg er met z'n allen voor, dat u
het schoon
weer achter laat, daar zijn mens en natuur voor altijd mee gebaat. Hier verblijven
reeën, hazen, vossen en
konijnen, die moeten niet door de komst van u
verdwijnen. Houdt rekenschap met landschap en natuur, 't blijft van belang voor nu
en ook voor lange
duur. Laat iedere gebruiker hier blijven genieten van
dit pad, hebben onze nazaten voor later ook nog wat.
de vrijwilligers Sinderen, 27 maart 2010, bij de opening
Ze luisteren dus wel naar je? "Jao, dat geleuf ik wel".

Freek en Gerrie fietsen ook samen graag, bijvoorbeeld in twee dagen
naar Wageningen en weer terug. Hopelijk volgen er vele fietstochten
en blijft Freek nog lang vrijwilliger bij ons! Wil je nog iets aan ons
kwijt? "Now, dat Welsinkpad is best een lang stuk om te maaien. Een
keer hen en weerum veur de koffie lukt bi'jnao niet. En now kump
daor het Meurspad nog bi'j. Daor mot misschien es iets op bedacht
worden. – Zie, doar geet alweer een fietser stiekem de brug oaver
terwijl 't pad nog dichte is!"

Honden aan de lijn!

Honden kunnen drager zijn van de Neo- spora bacterie, die spontane abortus bij rundvee kan veroorzaken. Dus graag uw hond aan de lijn houden en uitwerpselen meenemen, in elk geval uit de wei.

Maart 2011, pagina 7

Eerste fietspaden voor 't Olde

Karrespoor in De Heurne

Ook bij onze burenen in De Heurne gaan fietspaden komen. In december 2010 heeft de Stichting 't Olde Karrespoor, Fietspaden De Heurne e.o. een contract ondertekend met het Recreatieschap, waarin overeengekomen is dat de eerste twee fietspaden in De Heurne aangelegd mogen worden. De totale lengte van de eerste twee trajecten bedraagt zo'n 1.135 meter. Het eerste pad, 't Dieksken, zal aangelegd worden van de Caspersstraat naar de Varsseveldseweg. Het tweede pad zal de Gelkinkweg met het Welskerveen verbinden en wordt vernoemd naar de verdwenen boerderij De Bleikert, 'Bleikertpad'. Als er geen vertragingen optreden, zullen de paden in 2011 gerealiseerd gaan worden.

Et geet wieter ...

... Wat wot ter zo dan also hen en weer
e'praot, onder andere aover de landhuuze, die ter
nog lange niet staot. I'j kónt ter ok twee grote olderwetsse
boerderi'jen bouwen, daar woont dan old vri'jwilligers eventueel
met hun vrouwen. Allemaole een eigen slaopkamer en
wasgelègenheid, elken aovend badden is goed veur et olde
zweit. Daor kónter veertig of vieftig luu wel wonen
dan, éne grote kókken maken wi'j dan allemaole
gebruuk van. Etten doew samen allemaole op de deale,
wat ok kamer is, doar leaze wi'j ok nog de krante wat heel
gezond en leerzaam is. Wi'j verbouwt in den hof ons eigen gruunte
en eerpels en prei, en zaeit daar sla, andivie en pot bonen an 't
begin van mei. Wi'j hebt doar kippen, een paar koetjes en
een peerd,
wi'j melkt zelf, hebt eier, maakt keeze van
Welsinkpad 'in den beginne'

februari tot maart. Ok maken wi'j zelf karnemelk en advekaot, appels en peern en
proemen hew an de

beume in aoverdaod. ...

Wi'j zaagt nog holt en kleuft dat veur et vuur,

zo blieve wi'j bezig en et leaven is daor niet zo duur.

Wat aover is verkope wi'j langs de weg of langs et Welsinkpad,

zo'n goeie dagbesteding hef een ieder van ons nog nooit e'had.

Wó'd vervolgt...

Contactgegevens

Voor meer informatie kunt u terecht bij een van onze bestuursleden:

Dolf Wisselink – voorzitter Gert Boesveld – secretaris Erik Hiddink – penningmeester
Joop Lammers – PR

Madelon Ankersmit – 2^e secretaris Marjon Groot Nibbelink – lid

Stichting Kerk- en Fietspaden Sinderen e.o. P/a Kasselderstraat 4a, 7065 BW Sinderen

Tel. 0623230558 Email: kerkenpadensinderen@gmail.com

Bent u nog geen donateur en wilt u dit wellicht worden? Vraag dan onze donateursfolder aan.

Maart 2011, pagina 8